

Kčěj, Bjesada, dale njech krasni
 Bóh tebje, kaž banian-štom,
 A wobličo Musow njech jasni
 So nad tobu z lubowanjom!

Mój přewod

lubemu přećelej Jórdanej při jeho přesyddenju
 do Popoje 1. winowca 1872.

(Časopis M. S. 1872, 53.)

Swět swojich ludźi wočehní sebi
 Za wužitk swój a kralestwo:
 Ty winicariš! to će debi
 A woli Božej lubi so;
 Duž bibliju* éi podam sobu,
 Wšěch ludow paedagogiku,
 Tón dosahacy šac dži z tobu,
 Z tym hoj ty ludej Božemu.

Swět cyły tón šac wobohaća,
 Wšěch pismow króna wostanje,
 Je swětla zdžeržk a mudri plaća
 Člo khwalby jemu najwyšše;
 Wšě druhe swětne błyskotnosće,
 Ministeri a kralojo,
 Šik, mudrosć, brón a naše kosće
 Su khuda móc jom' poruno.

Šac tón a studžení zdžělanosće
 Ty stajnje zdžeržuj wotkrytej,
 Z tej' krjep, zo Boži čłowjek rosće,
 A duch a wěra prochno njej';

* Mjenujcy delnjołužisku serbsku. Popojske serbske šulske džeći
 maju dotal jenož němsku bibliju. Přisp. basnika.